

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ دسمبر ۲۰۲۱

قتلگاه دشت برچی!

عکسی تازه از قتلگاه دشت برچی!

جمعه - ۱۹ قوس ۱۴۰۰ - کابل: در فرهنگ تشیع تسمیه "قتلگاه" مفهوم خاصی را افاده می نماید. بنا بر روایاتی که در کتب اسلامی به خصوص کتب اهل تشیع به صورت مفصل آمده است، گویا در جریان و یا بعد از آن که "حسین بن علی" و یارانش در واقعه کربلا از طرف لشکر "یزید بن معاویه" به قتل می رسیدند، سربازان لشکر یزید اجساد بی سر کشته شدگان را همه در یک مکان جمع می نمایند تا بنا بر تعریف کتب نویسندگان شیعه بر اجساد اسبهای تازه نعل کرده شان را بدوانند تا اجساد را در زیر پای سم اسبان کاملاً از شناسائی بدر کنند.

ما به صحت و سقم این روایات که اگر اتفاق افتاده باشد، جهالت، کین توزی و سبعت لشکر مهاجم را نمایندگی می نماید، کاری نداریم و می گذاریم آن را به کسانی که از همان بابت نان می خورند، برای من به مثابه یک شهروند افغانستان که نه شیعه هستم و نه هم هزاره، وقتی می خوانم که محلی بر مبنای کشتار در یک روز، "قتلگاه" نام می گیرد، مگر از کشتار چندین ساله در یک منطقه با خونسردی می گذرند، نه تنها منطقه مفهوم "قتلگاه" واقعی و حاضر را تداعی می نماید، بلکه چنان منزجر کننده می گردد که به علاوه عاملان این قتل و کشتار و نظاره گران داخلی و خارجی، باشندگان محل به خاطر تحمل این همه جنایت نیز از حیطة خشم و نفرت به دور نمی مانند.

هموطنان گرامی، به خصوص باشندگان دشت برچی!

این را می دانیم که امپریالیسم و ارتجاع از این حملات وحشیانه و کشتار بیدریغ هموطنان بیگناه، عمدتاً دوهدف را دنبال می نمایند:

هدف نخست از هم گسستن شیرازه وحدت ملت ما و اقوام متعدد کشور را به جان یک دیگر انداختن و به تعبیر سیاسی یوگوسلاوی ساختن افغانستان است. آنها می خواهند بدین بهانه به همان سان که یوگوسلاویا را بعد از کشتار ها و قتل های عام به چندپارچه تقسم نمودند، کشور ما را نیز به همان سرنوشت دچار بگردانند.

هدف ثانویه و حد اقل آنها از دید پاکستان و نوکران شوونیست آن، اخراج و راندن قوم هزاره از کابل و کوچاندن اجباری آنها در مناطق مرکزی. تا از یک جانب امکان و بستر میهن فروشانه شان را در سپردن کابل به اسلام آباد فراهم سازند و از جانب دیگر، کلیت هزاره جات را به قتلگاه بزرگتر اما خونبارتر از دشت برچی مبدل بسازند.

هموطنان گرامی، به خصوص باشندگان دشت برچی!

اگر مصمم هستید که باید هم باشید تا از محل سکونت تان به مثابه بخشی از خاک کشور تان و حق اسکان تان در سراسر افغانستان من جمله دشت برچی دفاع نمائید، قدم تان روی چشم! مگر این را باید بپذیرید که بیشتر از دو گزینه در اختیار تان نیست یا همان طور که بارها در زمان حاکمیت اداره پوشالی ساقط شده نیز نگاشته ام، می باید زندگی تان را با این بیت هماهنگ بسازید:

یا بزرگی و عز و نعمت و جاه یا چو مردانت مرگ رویاروی

(حنظله بادغیسی)

بیائید همه دست به دست هم دهیم و با طرد و بیرون راندن عناصر تسلیم طلب و طماع که به امید رسیدن به چوکی و جاه و جلال، نخستین گام شان قوم فروشی با دریوزه گری برای طالب و نظام ملاسالار است، لکه ننگ همسویی با طالب را- تا چه رسد به چاکری- از دامن خود پاک نموده، مصممانه در پی آن باشیم تا با ایجاد کمیته های دفاع از خود در مقطع کنونی مخفی، هم از خود حفاظت نمائیم و هم از خانواده هایمان و به تناسب نیرومند شدن و همگانی شدن با همان شعار یکی از نخستین دری سرایان هموطن ما "حنظله بادغیسی" به جای مردن همه روزه، در یک روز و در رویارویی با دشمن، جان مان را فدای حریت و آزادی و حقوق دموکراتیک ما بگردانیم.

گزینه دوم چیزی نیست به جز پذیرفتن ذلت و خواری و مرگ را همه روزه با همان خفت و خواری پذیرفتن. که دورباد ازما!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!